

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijski v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 56.

V Ljubljani, v petek 9. marca 1894.

Letnik XXII.

Državni zbor.

Dunaj, 8. marca.

Volilna reforma.

Pred nekaterimi dnevi izročila je bila vlada načelnikom kosiliranih klubov načrt nekaterih načel s prošnjo, da ta načela z zaupnimi možmi svoje stranke pretresajo, ter ji naznanijo, ali bi se dala po teh načelih osnovati volilna reforma.

Včeraj so se bili omenjeni načelniki s svojimi zaupnimi tovariši prvokrat sošli v ministerstvu notranjih zadev, kjer se je vršil prvi razgovor o tem. Navzoči so bili ministerski predsednik knez Windischgrätz, ki je vodil razprave, pa ministri Falkenhayn, Schönborn, Bacquehem, Plener, Wurmbrand, Madejski in Jaworski. Dalje so bili navzoči predsednik gospodske zbornice grof Trauttmannsdorff in podpredsednika knez Schönburg in grof Franc Falkenhayn. Iz konservativnega kluba so se dotične razprave deleževali: grof Hohenwart in poslanci Klun, Fuchs in grof Deym; iz poljskega kluba: Zaleski, Jedrzejowicz, Chrzanowski in grof Pininski; iz levičarskega kluba: Heilsberg, Russ, grof Kuenburg, Widmann in Dummreicher; iz Coroninijevega kluba: grof Franc Coronini in baron Rolsberg. Minister Bacquehem je razložil načela, katera so vodila vladu pri sestavi omenjenega načrta, potem so posamezni načelniki izražali svoja mnenja. Vsi so povdarjali, da govore le v lastnem imenu, ker se njihovi klubi s to zadevo še niso pečali. V imenu poljskega kluba izražal je Zaleski, da so po večjem zadovoljni z načeli, in ravno to je povdarjal Heilsberg v imenu levičarjev. Grof Hohenwart pa jih je odločno pobijal, rekši, da bi se z njimi nikakor ne mogel strinjati, ker se nič ne ozirajo na želje, ki so bile izražene pri prvem branju Taaffejeve volilne reforme.

Tudi grof Coronini se ne more sprijazniti s predloženimi načrti. Do sklepa ni prišlo, ampak dogovorjeno je bilo samo to, da naj jutri načelniki

naznanijo ta načela svojim klubom, ter jih z njimi vzamejo v pretres. Se-le potem se bodo razprave nadaljevale v ministerstvu in če se dožene soglasje, sestavi vlada načrt volilne reforme ter ga predloži zbornici v konečno rešitev. Kakor se pa kaže, ne bo de lahko mogoče, razne stranke v toliki meri pridobiti in zjediniti, da bi bila novemu zakonu zagotovljena večina dveh tretjin.

Jutri se v večernih listih objavijo načela, ki jih ima vlada pred očmi; pošljem jih torej v prilogi, da jih ob enem objavi „Slovenec“. Glasé se:

Načela za volilno reformo:

1. Na dosedaj obstoječih volilnih razredih se ničesa ne spremeni niti gledé na razdelitev mandator, niti gledé zahtev za volilno pravico.

2. Volilna pravica razširi se s tem, da se osnuje nov volilni razred.

3. A) Pravico voliti v tem volilnem razredu imajo oni samopravni avstrijski državljani moškega spola, kateri so dopolnili 24. leto in niso po § 20. državnega volilnega reda z dne 2. aprila 1873, drž. zak. št. 41, oziroma po pod B) sledečih določbah izključeni od volilne pravice in pred razpisom volitve že šest mesecev stanujejo v dotičnem volilnem okraju in:

a) so javno ali tako, kateri je priznana pravica javnosti, avstrijsko višjo gimnazijo, realko ali kako drugo na temelju § 25. vojnega zakona z dne 11. aprila 1889, drž. zak. št. 41 za jednako veljavno pripoznano učilišče z vspehom dovršili;

b) pridobili si pravico do jednoletne prostovoljne vojaške prezentne službe v vojni ali deželni brambi;

c) z vspehom dovršili obrtno šolo, katere spričevalo na podlagi § 14. obrtnega reda po zakonu z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39 namešča dokaz zmožnosti za rokodelski obrt, ali

d) ali so dovršili kmetijsko šolo, katero vzdržuje dežela pa država;

e) so že dve leti pri kaki v § 11. zak. z dne 30. marca 1880, drž. zak. št. 33 naštetih bolniških blagajnicah zavarovani;

f) ali dve leti plačujejo kak državni direktni davek.

B) Častniki v trajni ali začasni vojaški službi, vojaški duhovniki, gažisti brez čina in osebe moštva oborožene sile, oziroma žendarmrije, vstevši začasne dopustnike, sploh ne smejo voliti, ne voljeni biti.

V volilnem razredu veleposestva morejo take osebe izvrševati volilno pravico, če jo imajo po svojem posestvu, le po pooblaščenih.

Od volilne pravice izključeni so razen gorenjih vsi trajno ali začasno aktivno službujoči uradniki oborožene moči.

4. Novemu volilnemu razredu se odloči 43 mandatov, ki se razdelé na posamezne dežele takole: Češka 10, Dalmacija 1, Galicija 10, Dolenja Avstrija 4, Gorenja Avstrija 1, Solnograško 1, Štajersko 2, Koroško 1, Kranjsko 1, Bukovina 1, Moravsko 4, Šlezija 1, Tirolsko 2, Predarlško 1, Istria 1, Goriško 1, Trst 1. Na Češkem bode 7 kmetijskih in 3 mestni okraji, v Galiciji 9 kmetijskih in 1 jeden mestni okraj, na Dolenjem Avstrijskem 1 kmetijski in 3 mestni volilni okraji in na Moravskem 3 kmetijski in 1 mestni okraj, kateri voli vsak jednega poslanca.

5. Dosedanji volilni okraji kmetijskih občin in nemestni okraji novega volilnega razreda volijo direktno, kjer to sklène deželni zbor.

6. Za direktne volitve v kmetijskih občinah in v novem volilnem razredu se napravijo majhna volilna okrožja po 4000 duš, oziroma da se združijo občine, ki imajo manj prebivalstva in razdelé večje občine. V volilnem okrožju bi se volilni kraji določili administrativnim potom. Deželni zbori pa smejo vendar skleniti drugačne določbe gledé manjših volilnih okrožij in volilnih krajev.

V vsakem volilnem kraju štejejo se glasovi.

LISTEK.

Barjanje.

Slike. Spisal Josip Svoboda.

Moje Barje! Oj, ti črna zemlja domača, ve tihe reke, polzeče med nizkimi bregovi, ve močvare s svojim živahnim živalstvom, ve vasi zelene in vi, bratje moji, očerneli otroci črne rodne svoje zemlje. In ti nekaki vzduh, napojen z vonjem pokošene trave, sušeče šote in parečih se mlakuž in jarkov, pomešan z dimom in smodom požigališč! Ti velika prostrana ravan z lesenimi selišči, s svojim revnim prebivalstvom, in nad teboj temni Krim, kateri že postaja plešast!

Ej, kako mi zaigra srce, kako mi kipi kri po žilah, ko vzrem tebe, znan stari, in tebe, ravan domača! Kako se mi širijo nosnice, ko mi udari v nos domači vzduh, mnogim tako strupen in meni tako blagodejen! Nekdaj — v starodavnih časih — je bilo po teh širnih poljanah pač drugače. Starec Krim bi imel mnogo mnogo povedati. Pripovedoval bi nam zgovorno, kako se je še kot mladenič vsak dan ogledoval v čistih vodah, ki so pokrivalo Barje in mu spirale noge, povedal bi nam o siromašnih

ljudeh, ki so si iskali zavetja v povodnih kočah na koleh, kako so se v neokretnih čolnih borili z jezerskimi valovi, iščoč si vsakdanjega živeža. Spominjal bi se morda celó junaka Jazona, ki je s svojimi tovariši-junaki porival v potu obraza svojo ladjo po plitvih barjanskih vodah.

Zgrozil bi se morda, ko bi se domislil, kako so necega usodnega dne uplahnile vode barjanske do mlak in rek, ki so si greble struge. Namesto vodá je videl rujavo dno. Počasi je rastlo čez in čez vodno trsje, loček in biček in druge malovredne rastline.

Videl je, kako so priletele jate visokonogih in dolgovratih močvirskih ptic ter so se vrisčé naselile na močvirskih pustah. Barje se je sušilo bolj in bolj. Videl je, kako so bojovita severna ljudstva drla mimo Barja, ali so pa zazrla barjansko blato, hiteč na jug v bujno solčno deželo Italijo. Zaničljivo se je posmehoval, ko so drzni ljudje zabijali dolge močne kole v nestanovitna barjanska tla, da so si mogli postaviti priprosta stanovišča.

Kljubovali so vsem nezgodam in nevarnostim; utrdili so tla, odpeljali vodo in se ubranili silnim povodnjim, ki so vže tolikokrat žugale odnesti Barjane. Vedno več ljudij si ustanavlja svoj dom na

Barji in plešasti stari Krim bode videl, kako se še sedaj malovredni travniki in razkopana šotišča spreminene v žitna polja in namesto lesenih koč, vzrastejo ponosne zidane hiše in v njih bode prebival ponosni in premožni Barjan, ki bode preskrboval vso deželo z žitom. Takrat pa tebi stari Krim, gorje! Obrili te bodo do živega Barjani in le škoda, da se ne bodeš mogel ogledati v vodnem zrcalu, da bi videl, kako si star, pa vendar kako še krepak.

Mnogo, mnogo je vže videl stari Krim, mnogo, mnogo mu je ostalo tudi skrito. Skrita mu je ostala sreča in beda človeških src.

I. Najemnik.

Pred kakimi štirimi ali petimi leti je po zimi neke sobote večer spel po premi, dolgočasni cesti, ki vodi iz Ljubljane na Barje neki mož. Nosil se je z ledeno burjo, ki je tistega večera, neomejeno gospodarila po Barji. Ugibala je vrhove vitkih jagned, piskala na brzojavno žico in zavijala popotnemu možu okolo glave. Na nebu je podila sive oblake, po zemlji je pa vsipala drobni sneg. Mož se je zavijal v slabo suknjo, kolikor je mogel, vendar ga je burja prepihavala do kosti, da je ves drgetal in po obrazu se mu je delal led. Navzlic mrazu in burji

7. Posel volilnega komisarja v volilnih okrožjih je časten posel, katerega je dolžan slednji prevzeti.

Kranj in Celje.

Telegrafično sem „Slovenca“ poročal, kaj je učni minister v budgetnem odseku odgovarjal na zahteve slovenskih poslancev glede ustanovitve višje gimnazije v Kranju in slovenskih paralelk, oziroma slovenske spodnje gimnazije v Celju. Obširneje poročilo sestavim in odpošljem jutri. Za danes le omenjam, da je telegram v večeršnjem „Slovenskem Narodu“, ki trdi, da se je knez Windisch-Grätz posvetoval z grofom Hohenwartom, Šukljatom in Ferjančičem, čisto izmišljen. Dr. Ferjančič odpeljal se je po zadnji seji, v kateri bi imela biti razpravljana Spinčičeva zadeva, z Dunaja in se je gotovo sam čudil, kako pride v zvezo s konservativnim klubom, od katerega se je prostovoljno ločil. Ali sta se Plener in Wurmbrand posvetovala z načelniki levičarskega kluba, tudi ne vem, mogoče pa je, da sta jim naznanjala, kaj je glede slovenskih zahtev sklenil ministerski svet. Danes se mi je pravilo, da so imeli tudi nemški nacionalci, toda sami za-se, brez katerega ministra, posvetovanje, v katerem so sklenili z vso odločnostjo oporekati vstanovitvi slovenskih paralelk v Celju in svoje zadržanje proti vladi vravnati po tem, kako da bode vlada postopala v tem vprašanju. Slobodno jim!

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. marca.

Ulični napisi v Pragi. Nemški hišni posestniki v Pragi se začenjajo ustavljati jedino češkim uličnim napisom. Prepovedujejo, jedino češke tablice pribivati na njih hiše in smatrajo to za rušenje lastninskih pravic. Stvar pride torej zopet pred sodišče. Sicer pa mi mislimo, da tukaj nemški hišni posestniki ne ugovarjajo v pravu, ali vsaj o pravem času. Tukaj ne gre več za to, so li napisi jedno- ali dvojezični, temveč je le vprašanje, ima li občina pravico sploh, na hiše pribivati tablice z uličnimi napisi. To pravico, mislimo, so pa jej posestniki s tem priznali, da so poprej trpeli dvojezične napise na svojih hišah, ki so bili tudi občinski. Nekateri češki listi, in to ne staročeški, se oglašajo proti jednojezičnim napisom. Dosedaj so Čehi zahtevali jednodnost češke kraljevine in jednopravnost obeh deželnih jezikov, ali s tem, da se uvedejo jedino češki napisi, se razdeli Češka v nemški in češki del prav v smislu dunajskih punktacij.

Demonstracije za civilni zakon v Budimpešti vlada najbrž ni posebno vesela. Videlo se je le preveč, da je vse bolj le demonstracija za Kossutha, nego za vlado. Brez sodelovanja skrajne levice bi se vsa stvar bila ponesrečila. To so že poprej čutili vladni listi in se bali, da se bode na tem shodu klicalo le „Eljen Kossuth!“ in prigovarjali, da naj kličejo tudi: „Eljen a kiraly!“ (Živel kralj!), kajti kralj in Kossuth hočeta jedno in isto. Pač malo taktno je od vladne strani, da so kralja spravljali tako v zvezo s Kossuthom. Sicer je pa tudi vse le zavijanje, če se trdi, da kralj želi civil-

nega zakona. S tem se le ljudstvo slepari. Pač morajo razmere slabo stati za vlado, če se mora že posluževati tacihi sredstev. Sicer pa prigovarjanje vladnih listov ni imelo pravega vspeha. Klicalo se je pri tej demonstraciji, pri kateri so imeli veliko besedo zastopniki skrajne levice, največ le: „Eljen Kossuth!“ Sploh je vsa demonstracija imela bolj košutovski značaj in najbolje kazala, kako jo je že vlada zavozila.

Liberalni tabor v Budimpešti. Tajni svetnik Orczy je te dni izročil ministerskemu predsedniku dr. Wekerleju izvleček iz zapisnika liberalnega tabora, da ga predloži vladarju. Ministerski predsednik se je zahvalil Orczyju, da je prinesel sam izvleček zapisnika. Sicer je dobro za vlado, da se predloži vladarju le izvleček zapisnika, da se predloži popoln zapisnik, bi moral ministerski predsednik priložiti svojo ostavko. Ta shod, prirejen po velicah županih, je imel tako nelojalen značaj, da ga ne more opravičevati nobena vlada. Bila je le velika demonstracija Košutovčev. Ker je pa upati, da se le od kake strani stvar pojasni na višjem mestu, smo prepričani, da ta shod ni dosti koristil niti stališču vlade, niti civilnemu zakonu. Pripomogel je le nekoliko, da prej dogospodari Wekerle.

Novonameravana železnica v Bolgariji. V Bolgariji poslednja leta jako hitro gradé železnice. Nekateri mislijo, da se v tem oziru morda že preveč stori. V Burgasu se zgradi novo pristanišče. Potem bode potrebno gledati tudi na boljšo zvezo tega mesta z bolgarskimi notranjimi kraji. Sedaj je Burgas zvezan le z jedno železnico z južno Bolgarijo, katera je pa večji del v rokah orijentske železniške družbe, katera po svoji volji določi tarife. Orijetska železniška družba pa v lastnem interesu odvaja promet v pristanišče Dede-Agač, kamor vodi skozi in skozi njena železnica. Zatorej v bolgarskih krogih premišljajo, da bi zgradili še državno železnico v Burgas. Mislilo se je, da bi od družbe kupili sedanjo železnico, ali družba za-njo preveč zahteva. Železnica ta pa tudi ni posebno solidno zidana. Kapital za novo železnico se bode pa tudi dobil, ker bolgarski kredit se vekša. Pristanišče v Burgasu bode pač tudi le pridobilo na veljavi, ako bode zvezano z notranjo Bolgarijo z dvema železnicama.

Gladstone se misli zaradi slabega zdravja in visoke starosti popolnoma odtegniti političnemu življenju. Pri prihodnjih volitvah ne misli več kandidovati. Vsi angleški listi se pečajo z njegovim odstopom. Brez izjeme mu priznavajo velike sposobnosti, naj že sicer odobrujejo njegovo politiko ali jo pa obsojajo. Konservativni politiki so seveda veseli, da je odstopil ta veliki državnik. Nadejajo se, da sedaj liberalna stranka razpade, ker je sestavljena iz tako različnih elementov, in konservativci zopet pridejo na krmilo. Po njih mislih nikdo drugi ni zmožen, vkupe držati vseh različnih frakcij, kakor Gladstone, ki je bil nenavadno popularen. Če imajo konservativci prav, se kmalu pokaže. Sploh je pa v konservativnem taboru zaradi tega veliko veselje, ker upajo, da irsko vprašanje zgine z dnevnega reda.

je postal večkrat in takrat se mu je izvil globok vzdihljaj, ali pa kaka zamolkla kletev ali grožnja. Ko pride na iški most, nasloni se na ograjo in strmi v vodo.

„Haha, v vodo grem“, zakrohota se divje. „Potopim se in vse bode preč, potem naj me pa izžene iz hiše ta vražji mestni skopuh! O, proklet! — Ne morem preživiti ne otrok, ne žene, ne sebe! kakó? — Haha! . . . Potem naj še ona pomeče otroke v vodo in sama gre za njimi, pa smo preskrbljeni! Haha! — Potem naj pa le pride kakor je obljubil, in naj nas izžene z bičem! — Ha! — Ta vrag! To se bode čudil! — Prazna koča! — V hlevu pa sestradena sivka. . . Ne, ne, ne pustim mu je, dobre živali ne dam njemu v roke, raje!“ . . .

In možak krene dalje. Ko bi imel zaviti z glavne ceste v Črno vas, krene v gostilno, ki je ravno v stečini obeh cest. Slišal je glas harmonike, ukanje, petje in zbijanje petá plesalcev. Slab zrak mu puhne v obraz, ko vstopi. Pririje se za mizo k peči, kjer se naslone na mizo in podpre glavo. Ej, to je razvnel Barjane predpust! Pozabili so svojo bedo in so pili in plesali za težko pridobljene novce. Barjan živi le za sedanjost, bodočnost ga ne skrbi,

zakaj prepričal se je že mnogokrat, da so mu lepe načrte uničile v malo urah povodnji, nevihte, mrazovi in druge nezgode. Zato ne vpraša, kaj bode? kako bodem živel? zato vpije: Živimo!

In on živi lahkomiselnostjo in brezskrbno, saj vé zakaj, a pomladi bode zopet rezal rjavo šoto in jo sušil, v mestu se proda lahko vsaka kapljica mleka in v mestu je za krepke barjanske roke vedno dovolj zaslužka.

Rajajoči Barjanje so se čudeč ozirali po novem gostu. Poznali so dobro pridnega in štedljivega najemnika Matijaža iz Lip. Vedeli so, da ne zahaja v gostilne, da nima denarja za pijačo in zato so se ozirali radovedno vanj ugibajoč, kaj ga je privedlo tako pozno v gostilno, zakaj je tako otožen in pobit in celo videti nekoliko vinjen.

Matijaž je pa hlastno pil. Silno ga je morala paliti kaka strast, ker se je tako zalival.

Ko nehajo plesati, obstopijo mizo s polnimi kozarci.

„Hej, Matijaž, pij, pij!“ ponujajo veseli Barjani polne kozarce svojemu znancu.

Tresla se mu je roka, ko je trkal, na obrazu je odsevala nepopisna bol, ko je pil hlastno, kakor bi hotel potopiti črva, ki kluje v njem. (Dalje sledi.)

Italija in Švica. Švica je protestovala proti temu, da Italija zahteva plačevanje carin v zlatu. S tem se ruši trgovska pogodba. Italijanska vlada je pa odgovorila, da je to čisto notranja stvar in toraj ne more dopustiti nobenega tujega vpliva. Švicarska vlada je odgovorila, da to ni nobena notranja stvar. V trgovski pogodbi je točno določena carina. Samovoljnim zvišanjem aži je se pa carina tudi samovoljno povišuje. Švica zatorej predlaga, da se stvar izroči kakemu razsodišču. Italijanska vlada je odklonila ta predlog. Švicarska vlada sicer znova zahteva razsodišče, ali najbrž Italija to zahtevo zopet odkloni. Švica potem pač ne more ničesa več storiti. Vidi se pa, da razsodišča nimajo nobene veljave, ako jih v odločilnem trenutju eden del ne vsprejme. Razsodišče se obnese le v takih slučajih, kjer obema strankama ni dosti ležeče, kako se kaka stvar reši, temveč je le na tem, da se spravi z dnevnega reda.

Socijalne stvari.

Žid in — pravica.

Dne 28. m. m. je prišlo k policijskemu uradu v Črnovicah 15 galiških kmečkih delavcev tožiti žida Landesa, ki je z njimi sklenil pogodbo in jih poslal delat v Rumunijo. Ko so delo izvršili, jim ni hotel plačati niti beliča — in celo pot do doma so uboge žrtve židove morale beračiti, da so mogle naprej. Morda kaznujejo Landesa, a s tem še ne bodo rešili židovskega vprašanja!

Idila s Poljskega.

Pred dvema letoma si je Ljudevit Tčotka, reven kmetič iz Rice, garvolinjskega okraja v poljskem kraljestvu, izposodil pri bogatem židu tri rublje; zato mu je dal dolžno pismo. Kmetič ni znal dobro brati in ni pazil, kaj je v pismu; zato ga je žid izkoristil. Za nekaj časa hoče Tčotka poravnati svoj dolg, a pri upniku izve, da mu je dolžan ne tri, marveč tristo rubljev. Ubogi kmetič si ni vedel pomagati. Tristo rubljev je bilo zanj malo da ne celo premoženje; ko ga je žid tožil, je revež jel lagati, da je njegov podpis po dolžnem pismu ponarejen, a sodišče mu je dokazalo laž in ga je obsodilo, da mora plačati poleg zapisanega dolga še sodnijske stroške. — Kmetič je tu jel ves obupan prositi žida, naj se ga usmili, naj prizanesi vsaj ženi in četvorici neodrskih otrok. Toda žid ne pozna usmiljenja! Odgnal ga je! In tu je Tčotka zagrozil židu s pištolo. Žid ga je tožil in kmetič je odsedel nekaj tednov — v zaporu. A odtlé je še vedno grozil židu. — Nekega dne pride k njemu židovski mešetar in ga nagovarja, naj gre z njim v mesto, koder se obeta zanj lepa kupčija. Kmetič po dolgem prigovarjanju gre. V mestu ga pelje žid v samotno krčmo, koder mu naliva pijače; h krati ga pa vedno tolaži, da kupec kmalu pride. Pijan se vrača kmetič, a mej potom ga napadejo zlodeji in ga do smrti pobijejo. — Pričela se je preiskava, a ničesar ni mogla dognati. Ves svet je vedel, da so zločinci židje, a ker ni bilo dokazov, se jim ni ničesar zgodilo. — Še-le nedavno se je razjasnila vsa stvar. Neka ženska je prišla k nesrečni vdovi in ji je zaupno povedala, da ona vé za morilce, ker je ravno tisto osodepolno noč iz Rik se vračala domú in na potu slišala klice za pomoč. Ko je utihnil glas, šla je dalje in našla na potu umirajočega kmetiča, ki ji je še z razločnim glasom imenoval morilce. Ker je mislila, da bo sodišče samo jih našlo, se ni prej zglasila, toda sedaj ji vest ne dá miru in pripravljena je s prisego potrditi resnico svojega pričevanja. — Preiskava se je zopet začela. Srce se nam krči, ko beremo take povesti v poljskih listih. A pri tem ne umevamo, kako morejo taki listi poročati o tem in h krati zagovarjati, naj bi se židje čim najbolj prilagodili Poljakom. Za nas je neovržna resnica, da je narod, ki se zjednači in zveže z židi, pravno in gospodarsko izgubljen. Jasno kot beli dan se maščuje i v tem obziru odpad od krščanstva!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. marca.

(Nasprotniki na delu.) Komaj se je zvedelo, da slovenski poslanci v Hohenwartovem klubu med drugim zahtevajo tudi slovenskih vspešnic na celjski gimnaziji, kar je za popolno slovenski okraj povse opravičeno, že so pričeli tudi nasprotniki svoje rovanje proti tej zahtevi. V Celju se je rovanje pričelo, v Gradcu se bo nadaljevalo, kazalo pa se bo v nemško-narodni stranki v državnem zboru, ki bo

pod geslom, da treba nemškemu Celju varovati nemški značaj, vse storila, da prepreči to vladno odločbo. — Vlada bo morala tukaj pokazati lice svoje odkritosti in jasnosti.

(Slovensko gledališče.) V soboto dne 10. t. m. se bode predstavljala prvikrat igra: Iz dobe kotiljonov, česki spisal Em. Boždech, poslovenil Fr. Svoboda (Gestrin). Ta češka veseloigra nas popelje v one čase, ki so nam znani pod imenom „Rococo“ in slika na jako zanimiv in dovtipen način tisto dobo, v kateri se je med kotiljonom izvedla marsikaka spletka, marsikak važen politični korak in dokaj protekcij. Slovanskih zdravih veseloiger smo imeli do sedaj še malo; večinoma je bilo treba segati po zapadnih proizvodih, ki pa našemu mišljenju pač manj ugajajo, kakor zdrava komika našega plemena. Zato ne dvomimo, da bode gledališče tudi v soboto dobro obiskano in to tembolj, ker se bliža sezona svojemu koncu.

(V sveto deželo) je dne 6. t. m. odpotoval preč. g. Janez Ev. Marinič, prošt in dekan v Doberlivasi na Koroškem. Izostal bo z doma kaka dva meseca.

(Od Sv. Križa pri Litiji) dne 6. marca: V naših hribih ni več tako dolgočano, kakor je bilo še pred nedavno preteklim časom. I v nas se je v malo letih mnogo spremenilo na boljše. Vinske gorice nam nekaj let sèm v primeri z drugimi vinorodnimi kraji po Dolenjskem, vendar že nekaj rodé. Trtne uši, hvala Bogu, do danes še nimamo. Seveda je treba pridno škropiti, ako hočemo kaj pridelati. Kdor pa ni tega storil, gotovo mu je trta popolnoma oslabela, ako se ni do cela posušila. Res, čedalje bolj treba se je truditi za božjo kapljico. Letos se je po nekotih vinogradih precéj pridelalo in cena našemu čviku je jako visoka. — Tudi v socialnem i narodnem obziru napredujemo. Osnovali smo si kmetijsko podružnico, katera ima za naše razmere primerno dosti članov; seveda bi se dalo še mnogo več storiti v tem obziru, ko bi za to poklicani možje kazali malo več zanimanja in enerģije. Te dni bode podružnica naša kupila prostran vinograd, da si napravi nekako vzorno tretorejo. V ta namen dobili smo izdatno podporo od slavnega deželnega odbora in slavne ljubljanske hranilnice. Srčna hvala obema! — Še letos napravili bomo po načrtu deželnega inženirja Hraskega vodovod v Sv. Križu, kar bode na veliko korist cele župnije, kakor tudi potujočim ljudem. V to svrho dovolil nam je v zadnjem zasedanju slavni deželni zbor svoto 900 gld. podpore.

(Iz novomeškega okraja) piše se nam: V pretečenem mesecu februarju predaval je vodja deželne kmetijske šole na Grmu g. R. Dolenc ob nedeljah po krščanskem nauku v Stopičah, Brusnicah, Mehovem in v Vavti vasi. Za predmet izbral si je nalogo: Kako naj se vinogradi, uničeni po trtni uši in peronosperi, pravilno rigolajo in z ameriškimi trtami na novo zasade? Predavanje je bilo združeno s praktičnimi demonstracijami in s poskuševanjem lanske leto v šolskem vinogradu pridelanim vinom „jork madeira“. — Udeležba je bil vsakikrat prav mnogobrojna in prijetni vinogradniki spoznali so vrednost teh predavanj tako zelo, da so se takoj praktično lotili izvrševati rigolanje zanemarjenih vinogradov in jih z ameriškimi trtami na novo zasajevati. V tem oziru podpira jih veleslavni deželni odbor s tem, da revnejšim posestnikom „jork madeira-ključ“ brezplačno podaruje ter da jim bode nekoliko živič-evih brizgalnic nakupil. Najbolj spodbudno vplivalo je na poslušalce poskušnja ameriškega vina „jork-madeira“, pridelanega v šolskem vinogradu; do sedaj so vedno slišali, da ima to vino neprijeten okus, tukaj so se sami o nasprotne mnenja prepričali; radi tega imela so ta predavanja najlepši vspeh. Gospod vodja pridobil si je s tem opravičeno hvaležnost v srcih tukajšnjih vinogradnikov.

(Iz Gorice.) Čast. gospod Ivan Rojc, kaplan v Solkanu, imenovan je kapelan in provizor v Biljah pri Gorici.

(Iz celovške škofje.) Misijon bode od 11. do 19. t. m. v Sovodnji. Vodili ga bodo redemptoristi iz Ljubna. — Mil. g. knezoškof Jožef bodo letos obiskali sledeče župnije v slovenskem delu: dne 23. aprila Djekše, 24. aprila Grebinj, 26. aprila Temenica; 5. maja Kamen, 6. maja Žitarjovas, 7. maja Globasnica, 8. maja Koprivna, 9. maja Št. Danijel, 10. maja Vogrče, 21. maja Apače, 28. maja Kotlje, 29. maja Ojstrica; 7. junija Rabelj; 9. junija Zabnice, 10. junija Podkloster, 11. junija

Blače, 12. junija Boroljani. — Novi šematizem za l. 1894 je ravno izšel.

(Koncert „Glasbene Matice“.) Pri koncertu „Glasbene Matice“ dne 12. in 14. marca pelo bode 180 pevcev in pevk, popolni vojaški orkester pa, pomnožen po nekaterih civilnih muzikih, bode štel 50 mož. Proizvajal se bode, kakor smo že omenili, Haydnov svetovnoznani oratorij „Stvarjenje“. Skladba obseza tri dele in šteje 34 posameznih točk. Proizvajanje bode trajalo dve uri in pol. Za soli je vrlo dobro skrbjeno. Gspđ. Leščinska (sopran) poje vlogo Gabriela in Eve, gosp. Razingar (tenor) vlogo Uriela, g. Vašiček (bas) pa vlogo Rafaela in Adama. — Začetek obakrat točno ob 8. uri zvečer. Cene prostorom: Cercele à 3 gld., sedeži prve vrste à 2 gld., II. vrste à 1 gld. 50 kr., III. vrste in na galeriji à 1 gld., IV. vrste à 80 kr., vstopnice à 50 kr., za dijaké à 30 kr. Sedeži in vstopnice se dobivajo v trgovini g. A. Zagorjana in na večer koncertov pri blagajnici. — Besede, ki obsežajo deset tiskanih strani, se dobivajo po 10 kr.

(Dolenjske železnice.) Na ljubljansko-kočevski odprti progi je promet — osebni kakor tovarni — bil v preteklem mesecu kaj živahen. Gledé tarife za tovarno blago čujejo se pa v kljub znižanju še vedno pritožbe o previsoki vozni ceni do Ljubljane, osobito kjer se gre za cel vagon lesa ali podobnega blaga. — Upati je, da bode sl. ravnateljstvo drž. železnice kakor do sedaj tudi v prihodnje v tem oziru drage volje uvaževalo take in podobne vpravičene pritožbe občinstva, ter skušalo ustreči jim po možnosti, kar je tako v korist upravi samej, občinstvu kakor tudi prometu. — Na današnji semenj pripeljalo se je z Dolenjskega zopet obilo sejmarjev. — Kočevskega premoga se dovažja sleherni dan vže od 50—60 voz. Kvaliteta tega premoga pa ne nadkriljuje še trboveljskega, kakor se je začetka pričakovalo, niti jednaka jej ni še, dasiravno se je jel kočevski premog vže iz nižjih leg kopati. Kakor prvi rezultati, je tudi sedaj premog še vedno na polovico rujav, v drugi polovici pa teman, v ceni pa dokaj previsoki. Boljše kvalitete ni še pričakovati, sodba o njej pa se v obče itak ne glasi kaj laskavo, kar je seveda po vsem upravičeno. — Te dni pričelo se je na novomeški progi z napeljavo brzozavne žice, postavljanjem drogov in aparatov po stavbah. Delo se vrši na vsej črti brez vsakih ovir in kaj naglo napreduje.

(Povišana skladišna.) Finančno ministerstvo je skladišno za blago, carini podvrženo, ki se vsprejme v uradno skladišče c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani, od 1. aprila t. l. začeniš povišalo od pol krajcarja na jeden krajcar za 100 kilogramov in za jeden dan.

(Novi nasadi.) Po desni strani dovozne ceste h dolenjskemu kolodvoru pod „Zelenim hribom“ nasadil se je pretekle dni nov drevored z mladim kostanjevim drevjem.

(Dar.) Iz Kroke: Naša trgovca gg. Jurij Magušar in Valentin Klinar sta darovala: prvi 150 gld., drugi 10 gld. za popravo zidu okoli našega pokopališča, kateri je zelo poprave potreben. Hvala jima!

(400.000 gld.) Za dostavek k „Slovenčev“ novizi od 5. marca t. l., tičeče se zapuščine 400.000 gld., katere je ranjki Fran Zakaszevski v Levovu slepcem volil, izvolite še naslednje vrstice sprejeti. Cital sem jih danes zjutraj v „Szepsu“, opoludne pa mi je došel cenjeni „Slovenec“ v roke. Szeps v svojem Wr. Tagblattu o tem takole piše: „Dne 22. februarja t. l. umrl je v Levovu slikar Zakaszevski, ki je oporokoma volil svoje 400.000 goldinarjev znašajoče premoženje zavodu za v b o g e s l e p c e. V oporoki je bilo brati, da je del premoženja naložen pri galskem zemljiško-kreditnem zavodu, ostalina nahaja se pa doma v gotovini. Nekaj dni je tega, da sta šla levovski župan dr. Mohnacki, ki je dobil nalog oporoko izvršiti, in pa jeden notar v stanovanje ranjcega, da dvigneta gotovino. Toda gotovine ni bilo, zginila je kakor kafa! Nič družega nista dobila, kakor položnico o 112.000 geldinarjih v omenjenem kreditnem zavodu, 288.000 gld., ki so bili v gotovini doma, se je pa skadilo, da nihče ne ve kam in kedaj. Rajnik je umrl 22. februarja in še le 26. zaprla je zapuščinsko oblastvo stanovanje in zapečatilo, toraj prej ko ne vže davno na to, ko je bila — krava iz hleva!

(S Koroškega) se nam piše: Prav hvaležni smo vam, da ste z vrhim člankom „Satrapi v deželi strahu božjega“ pojasnili, kako se Slovanom godi

pod razvpito kulturonosno „piklharbo“. Iz članka vidimo tudi, da so naši koroški mogotci prav pridno bodili v nauke pri pruskih germanizatorjih in da hitro pobirajo stopinje za svojimi „brati“ onostran črno zlatih kolov! Da zameniš pruske „landrate“ in „amtmane“ z našimi, pa imaš sliko tega, kar se godi, vsaj „en miniature“, i na Koroškem!

(Celovške novice.) Letošnje občinske volitve bodo dne 9., 11. in 14. aprila. Volili bodo 12 novih odbornikov. — V Celovcu bodo zidali novo ljudsko šolo, katera je proračunjena na 140.000 gld.

(Novi poštni urad.) Dne 16. marca t. l. odpre se zopet v Francičih v Istri, okraj Voloska, poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštno-hranilničnega urada.

(Kolekov in davščine proste) se še do konca leta 1899 vse vloge, katere zadevajo arondovanje zemljišč, ker se je postava z dne 3. marca 1868, št. 17, do te dobe podaljšala. Želeti je, da bi se posestniki te polajšave prav v obilni meri posluževali.

(Včerašnji mesečni semenj) in uprav pomladansko vrème zvalila sta obilo domačih kakor tudi zunanjih kupcev na sejmišče, in kupčija je bila precej živahna. Goveje živine, večinoma lepo rejene, zlasti volov, prigralo se je mnogo, in so bile cene povprek srednje. Nič manj pa se ni pogrešalo tudi brhkkih konj, ki so vzbujali pozornost raznih kupcev. Tuji kupci so takrat pokupili precej komadov. Kakor vselej, zastopana je bila tudi na tem semnju kolonija — ciganov, s svojimi seveda tudi — „iskrimi“ kljuseti; a tem gre le malokdo že na limanice!

(Iz blejske okolice.) Dne 2. t. m. je nastal požar na pašniku „Dolgo brdo“ v gorjanski župniji, kateri je pokončal 10 hektarov zemljišča.

(Msgr. župnik Kneipp) prišel je 7. t. m. iz Rima nazaj v Würishofen. Nekemu monakovskemu listu se iz Rima poroča, da je Kneipp pri obiskovanju zdravnikov dobro opazoval sv. očeta ter da je rekel, da sveti oče lahko doživi konec stoletja. — Nevarna bolezen kardinala La Valletta se je po Kneippovem zdravljenju zdatno zboljšala.

(Nepazljivost sejmarjev.) Poroča se nam: Včeraj ob polu 2. uri pop. bila bi se kmalu pripetila na cesti poleg domobrambovske vojašnice večja nesreča. Ob navadnem času vračali so se s sprehoda domu po tej cesti baš dečki s svojimi učiteljicami iz Marijanišča, ko pride nasproti neki kmetijski sejmar vodeč seboj dva srborita konja. Nakrat iztrga se jeden teh konj kmetu iz rok in skoči s ceste skozi vrsto dečkov na njivo, kjer so ga po dokajšnjem trudu zopet vjeli in lastniku izročili. Da so se otroci pri tem močno ustrašili in v tem strahu — k sreči brez vsake druge nezgode — sem pa t e begali, ne treba še posebej omenjati, pač pa poudarjamo to, da naj bi bila tudi v tem delu mesta, kakor na Spodnjih Poljanah sploh, — policija malo bolj vidljiva, nego je bila dozdej, sejmarji pa pri gnanju živine bolj previdni in pazljivi!

(Nadučiteljska služba) s plačo tretjega razreda in prostim stanovanjem je razpisana v Kropi do 3. aprila.

(Pogozditev ljubljanskega gradu.) Mera površine zemlj. parcel na ljubljanskem gradu, zaradi katere se je vršil meseca septembra l. l. komisijski ogled v svrhu pogozditve, znaša 1.4737 ha. Vse to gozdno zemljišče se bo — kakor je povzeti dotičnemu oblastvenemu ukrepu — svoječasno v zmislu gozdne postave iz leta 1852 pogozdilo, zatem pa v oblastno oskrb in nadzorstvo izročilo. S tem je tudi ta zadeva tedaj še o pravem času prišla do tolikanj potrebne in primerne rešitve.

(Kjer je plašč, tja mora i — cesar za njim.) O nobenem vladarju — pravi „Hlas Národa“ — se ne pripoveduje tako malo anekdot, kakor o cesarju Francu Jožefu. Radi tega bo nastopna dogodbica iz postojinske „Jame“ dvojno zanimiva. Bilo je leta 1885. Naš cesar je posetil tedaj, vračajoč se iz Trsta, v tretje divno vilenico postojinsko. Nje čudeža podzemeljska pojašnjeval in razkladal je cesarju tedanji postojinski okrajni glavar, ki pred tem nikoli ni videl vladarja, še manj pa, da bi bil kdaj govoril z njim, le-ta je bil cesarjev spremljevalec. Do Milanskega hrama je šlo gladko po vsporodu. Ondi se pa obrne okrajni glavar k cesarju, rekoč: „Veličanstvo, tu morate sesti na železnico.“ — „Ali res moram?“ vpraša cesar. „Kaj pa, če bi šel rajši peš?“ — „To ne gre, Veličanstvo, izvolite se sami

uveriti, tu na vspeh stoji: V velikem hramu se usede Nj. Veličanstvo v železniški voz, — in vsopred je sestavilo deželno predsedništvo (g. baron Winkler) in... Vaš plašč je že v vozu." — „A, to je kaj drugega!“ de cesar. „Kjer je plašč, pa mora še cesar za njim!“ — In vidno oveseljen sede v voz, okrajni glavar se pa oddahne, da je zopet šlo vse gladko po vspehu.

(Gosp. Fran Kapus) odvetniški kandidat in mestjan v Ormoži, rojak celjski, včeraj po kratki bolezni v 34. letu svoje starosti mirno v Bogu zaspal. R. i. p. Pogreb v soboto popoldan.

(Napoleon I. — zgodovinar.) Nekoč je vsprejel cesar Napoleon I. učenjaka Ameillona in mu je rekel: „Vi ste Ancillon, kaj ne? — Da, cesarska milost, Ameillon sem.“ — „A tako, Ameillon. Doprili ste že rimsko zgodovino de Lebona.“ — „Da, veličastvo vaše, Lebeau-a.“ — „A tako — Lebeau-a. Do časa, ko so Arabci se polastila Carigrada?“ — „Da, veličastvo, Turki.“ — „Seveda Turki l. 1449.“ — „Da velečastvo, l. 1453.“ — „Prav imate, l. 1453.“ Cesar se je potem obrnil do drugih. Najbolj čudno pa je, da je učenjaki Ameillon, kedarkoli ga je kdo spomnil cesarja, vedno povdarjal: „Kar je najimennitnejše, je pa to, da cesar tako čudovito zna zgodovino, prav kot zgodovinar-strokovnjak.“

Društva.

(Slov. bralno društvo v Kranju.) Vabilo k zabavnemu večeru, katerega priredi dne 11. marca t. l. slovensko bralno društvo v Kranju v svojih prostorih. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina udom 20 kr., neudom 40 kr. za osebo. — Vspored: 1. „Valse elegante“, tamburaški zbor. 2. „Lunica“, mešani četverspev. 3. „Kje dom je moj?“, tamburaški zbor. 4. „Jelšev škrt“, trospev s spremljevanjem glasovira. 5. „Svrčanje“, tamburaški zbor. 6. „Zvezda“, ženski zbor s spremljevanjem tamburaškega zbor. 7. „Stanovička“, tamburaški zbor. 8. „Smrt in deklica“, pevski prizor s spremljevanjem glasovira. 9. „Jedno uro doktor“. Gluma v jednem dejanju. 10. Prosta zabava. — K obilni udeležbi vabi najljubše odbor.

Telegrami.

Dunaj, 8. marca. Ko je učni minister se bil v budgetnem odseku izjavil za stran kranjske in celjske gimnazije, je dr. Heilsberg nujno priporočal vladi, da naj gledé srednjih šol nič ne preminja na sedanji posesti.

Dunaj, 9. marca. Vlada je predložila zbornici poslancev predlog, v katerem se podaljšuje budgetni provizorij za april in maj. Biankini interpeluje vlado, kako je z obravnavami s Francijo o znižanju carine za uvoz francoskih vin. Tausche interpeluje o plačevanju za prevažanje živinske soli in o znižanju stroškov dobivanja in plačevanja te soli. Prade interpeluje vlado gledé naznanitve pri konfiskaciji listov, kateri članek je zaplenjen. Zbornica poslancev je v vseh branjih po kratki debati vsprejela načrt zakona o začasni vredbi trgovskih odnošajev z Rusijo. V teku debate je izjavil Morsey, da bode njegova stranka le tedaj glasovala za trgovsko pogodbo, če se z Rumunijo in Rusijo ne sklene nobena živinozdravska (veterinarna) pogodba.

Rim, 8. marca. Zvečer se je razletela bomba v zbornici poslancev, ko je seja že bila končana. Okna so se razdrobila. Osem oseb je ranjenih. Jeden poškodovanec je priznal, da mu je nekdo dal zabojček, v katerem je bila bomba, ki se je razletela.

Pariz, 8. marca. Minister Raynal je odgovoril poslancu Jaurèsu, da ne more odgovoriti na njegovo interpelacijo o tem, če res kapitalisti in duhovniki podpirajo anarhiste, ker to, kar je on navajal, se ne opira na resnične dogodke.

Premovana železodna tinktura lekarja Piccolija v Ljubljani se ne more primerjati s podobnimi navadno drastično vplivajočimi preparati, kateri so, če tudi sprva kaže, da močno vplivajo, škodljivi prebavljajočim organom. 584 8 10-7

Lokalna železnica Gieshübl-Puchstein. V c. kr. trgovskem ministerstvu so se vršile obravnave s firmo Henrik Mattoni za stran podelitve najvišje koncesije za grajenje lokalne železnice od postaje Welchau-Wickwitz bušte zadobe železnice v Gieshübl-Puchstein in so imele ugoden uspeh.

Umrli so:

7. marca. Marija Babnik, gostija, 84 let, Stari trg št. 3, ostarelost. — Marija Ales, delavčeva žena, 32 let, Kurja vas št. 14, jetika.

8. marca. Terezija Polc, črkostavčeva vdova, 78 let, Kravja dolina 22, kap. — Frančiška Prek, delavčeva hči, 6 let, Črna vas 4, škrlatica.

Tuji.

7. marca.

Pri Matiču: G. Linner, c. in kr. generalmajor; Wiat, posestnik, s soprogo; Mang, Maikus, Dietrichstein, Pollak, Oton pl. Steeg, Hochmuth, Abeles, Glas, Frimmel z Dunaja. — Wrany s Češkega. — Stern iz Linca. — Müller iz Heilbruna. — Fatur s Krke. — Stöckl iz Celja. — Oton Paul, uradnik, iz Attmang-a. — Flurl iz Berolina. — Obermann iz Kočevja. — Dehida iz Lesec. — Fuchs iz Preddvora.

Pri Slomu: Krupka, inženir, Ibold, Khern, Petrovits Hartmann, Deutsch z Dunaja. — Finger s Plzna. — Wurdinger iz Žatca. — Katz iz Podmokljev. — Suša iz Senožeč. — Lušin iz Zagreba. — Hmelak, Tedeschi, Aney, Schepitz iz Trsta. — Polak, Dimnik iz Trbovelj. — Grile iz Vač. — Schollmayer s Snežnika. — Buschmann iz Hamburga. — Maly iz Tržica. — Rumel, inženir, z Višnje Gore. — Kovacik in Mikuš od Sv. Lucije. — Kaučič iz Razdrtega. — Neža Cronavtvojn iz Kamnika.

Pri Jušnem kolodvoru: Ana pl. Stainberg iz Margarethen-a. — Simshäuser iz Worms-a. — Netti iz Hohenelbe.

Pri bavarskem dvoru: Tellini, Colanto, Pravisani iz Vidna.

Pri avstrijskem caru: Janez in Franc Pintar iz Rakeka. — Frančiška Demšar iz Tupaliča.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	784.8	—3.6	brezv.	megla	0.00
8. u. pop.	735.4	10.0	sl. jvzh.	jasno	
9. u. zveč.	736.7	2.6	"	"	
Srednja temperatura 3.0. za 0.4. nad normalom					

Katoliškemu podpornemu društvu v Celju za vzdrževanje dekliške šole č. št. šolskih sester so nadalje (1894) darovali, oziroma letnino plačali sle-

deči p. n. č. št. gg. udi: Lednik Ant., župnik v Pod-sredi 10 gld. Hribovšek Karol, kanonik itd. v Ma-riboru 10 gld. Pivec Stefan, kapl. v Rečici 5 gld. Muha Jož., žup. v Skomrah 2 gld. Presečnik Greg., župnik v Podgorju 2 gld. Jezovšek Mih., c. kr. notar na Vranskem 3 gld. Neimenovan Haložan 2 gld. Laeko Ant., župnik pri sv. Križu 2 gld. Suhač Ant. dr., župnik pri sv. Ani 2 gld. Kačič Iv., c. kr. bi-ljeznik v Soštanju 2 gld. Sah Matija, črevljar 2 gld. Smid Iv., bukv. 2 gld. Križanič Iv. dr., kanonik itd. Maribor 10 gld. Jurkovič Davorin, župnik pri sv. Petru 10 gld. Kolar Vinko, kapl. na Paki 12 gld. Zalska posojilnica 20 gld. Višnar Fr., kaplan pri sv. Križu 2 gld. Veselo omizje v Braslovčah 21 gld. Smid Miloš, žup. v Solčavi 3 gld. Zupan Simon 1 gld. Lipovšek Helena, posest. 2 gld. 10 kr. Ber-glez Iv., žup. v Artilčah 2 gld. Rančigaj Ant., mest. kapl. v Celju 5 gld. Zupanc Val. posest. na g. Hu-dinji 5 gld. 20 kr. Hajšek Ant. č. kor. dekan žup. v slov. B. 5 gld. Stuler Jozefa, hišinja 2 gld. Čer-nenšek Fr., kapl. v St. Pavlu 3 gld. Šlander Ant., žup. v starem trgu 5 gld. Neimenovana 2 gld. Pod-hostnik And., žup. Dramljah 5 gld. 13 kr. Šijanec Al., žup. v Nagovi 2 gld. Gajšek K., č. korar, de-kan žup. v Doberni 10 gld. — Bog povni vsem dobrotnikom.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
najboljše mizne in osve-
žujoče pijače, 51 7
preiskušane pri kašlju, vratnih boleznih,
železodnem in mehurnem kataru.
Henrik Mattoni, Karlove vari in na Dunaju.

Tovarniško zalogo
šivalnih strojev
in
pristrojev
za vozarenje
ima
IVAN JAK
v Ljubljani, Dunajska cesta 13.
Ceniki zastoj in franko.

Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je razdelil nekdaš Jalenovo posestvo ob Resljevi cesti na tri stavišča, izmed katerih sta na prodaj gorenje (na voglu Poljskih ulic) in dolenje (na voglu šentpeterske ceste).

Stavišče na voglu šentpeterske in Resljeve ceste je na prodaj le s pogojem, da kupec zdanjo hišo podere in mesto nje v dveh letih po sklepu pogodbe novo hišo v določenih stavbinskih črtah zgradi. Gledé gorenjega stavišča na voglu Poljskih ulic se je izjaviti ponudnikom, ali nameravajo staro hišo (št. 16 v Poljskih ulicah) podreti in mesto nje zgraditi novo v določeni stavbinski črti, ali hoté samo prezidati staro hišo po mestne občine določilih. Razdelitveni načrt je na ogled v mestnem stavbinskem uradu za navadnih uradnih ur, ponudbe pa je izročiti podpisnemu magistratu

do konca tekočega meseca marca.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

8. dan marca 1894.

Dunajska borza.

Dne 9. marčija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98
Zlata renta 4%, davka prosta	119 75
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 70
Akcijske avstro-ogerske banke, 600 gld.	1029
Kreditne akcije, 160 gld.	367 25
London, 10 funtov strl.	124 70
Napoleonodor (20 fr.)	9 92
Cesarski cekini	5 83
Nemških mark 100	60 05

Dne 2. marčija.

Ogerska zlata renta 4%	118 gld. 25 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 40
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	149
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	159 25
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	196 75
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	98 50
4% kranjsko deželno posojilo	97 60
Kreditne srečke, 100 gld.	198 50
St. Genois srečke, 40 gld.	70 50

4% srečke dunajske parobrodne družbe	143 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 75
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 50
Salmove srečke, 40 gld.	74 —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 50
Ljubljanske srečke	24 75
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 50
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2955 —
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	111 —
Papirnih rubeljev 100	134 25

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjša dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnišna delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariabilderstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obvestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.